Dosarul nr. 1-144/2023 (1-23078531-38-1-31052023) (2023270198)

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

23 iunie 2023 mun. Orhei, R. Moldova

Judecătoria Orhei, sediul Central,
Instanţa de judecată avînd în componență :
Preşedintele şedinţei, judecător Viorica Severin
Grefier Adriana Șendrea
Cu participarea:
Procurorului Svetlana Dodon
Apărătorului inculpatului, avocat Ion Goncear
Părții vătămate Ion Leanca
Inculpatului Ion Porcescu

judecînd în şedinţă de judecată publică, în procedură simplificată în limba de stat, cauza penală privind învinuirea lui:

Porcescu Ion Lucian, născut la *****, IDNP-*****, originar şi domiciliat în r-nul ***** cetățean a Republicii Moldova, moldovean, divorțat, studii medii de specialitate, neangajat în cîmpul muncii, nu este încadrat în grad de dizabilitate, nu deţine titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, posedă limba de stat, *anterior judecat:*

- *prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 17 februarie 2021 în baza* art.186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal RM, procesul fiind încetat, în temeiul art. 109 Cod penal al RM,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal al RM,

Procurorul Svetlana Dodon a solicitat ca Porcescu Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal al RM, și în baza acestei norme legale, cu aplicarea prevederilor art. 364[1] CPP, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal privind suspendarea condiționată a pedepsei pe un

termen de 1 (unu) ani, cu obligarea de a nu părăsi domiciliu fără consimțământul organului competent.

Partea vătămată Ion Leancă, a indicat nu are pretenții materiale față de inculpatul Porcescu Ion și s-a împăcat cu acesta.

Apărătorului inculpatului, avocat Ion Goncear a solicitat a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal privind suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de 6 (șase) luni.

Inculpatul Porcescu Ion a menționat că îi pare rău de cele comise.

Termenul de examinare a cauzei: 31 mai 2023 pînă la 23 iunie 2023.

Cauză judecată conform art. 364^1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Procedura de citare legal executată.

C O N S T A T Ă :

Porcescu Ion Lucian, în ziua de 03 mai 2023, aproximativ la ora 14^{00}, urmărind scop de profit și de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, de pe temelia gardului de la gospodăria ce aparține cet. Leanca Ion Vasili, amplasată în s. *****, mun. Orhei, a sustras pe ascuns un telefon mobil de model ”Redmi Note 11 Pro”, cu codul IMEI 1: 866797061551325; IMEI 2: 866797061551333, în care era inclusă cartela SIM nr. 068375338, în valoare de 6 000 lei, ce aparține lui Leanca Ion Vasili, cu cauzarea părţii vătămate a unei daune materiale în proporții considerabile.

PRIVIND PROCEDURA

În ședința de judecată, și pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Porcescu Ion, asistat de avocatul său, Ion Goncear, a înaintat instanței cererea prin care și-a recunoscut vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu solicită administrarea de noi probe, solicitând conform art. 364^1 Cod de procedură penală al RM, judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, neavând pretenții față de încadrarea juridică a faptelor incriminate.

În conformitate cu art. 364^1 alin. (1) Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că faptele incriminate există, constituie infracțiune și a fost săvîrșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea unor drepturi procedurale și fără lezarea libertăților fundamentale ale inculpatului.

Totodată, instanța a verificat autenticitatea cererii de judecare a cauzei penale în baza art. 364[1] Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute, și explicînd inculpatului consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată în art.364[1] Cod de procedură penală, cererea sus enunțată a fost acceptată.

De asemenea, actele de urmărire penală nu prezintă semne că ar putea fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conţin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Argumentele inculpatului.

În ședința de judecată, fiind audiat potrivit prevederilor art.105-110, 370 din Codul de procedură penală, asupra esenţei învinuirii înaintate, inculpatul Porcescu Ion, a declarat că vina o recunoaște. Pe partea vătămată pînă la caz nu o cunoștea. La 03 mai 2023, veneam pe drum, și pe un gard a văzut un telefon și l-a furat. A ajuns acasă și a dat telefonul concubinei sale, în scurt timp a venit proprietarul telefonului și l-a returnat înapoi. Cînd a luat telefonul, nu era nimeni și el s-a asigurat că nu vede nimeni faptul că ia telefonul. Pe telefonul care l-a luat a sunat cineva de două ori, cît a mers pe drum, dar nu a răspuns, deoarece nu cunoștea cine sună. Ajuns acasă, a mai sunat a treia oară cineva la acel telefon și a răspuns concubina. Recunoaște că a furat telefonul.

În momentul cînd suna telefonul era conștient că sună proprietarul și de fapt, urma să răspundă ca să comunice unde este telefonul. Îi pare rău de cele comise. Ca pedeapsă dorește să-i foe aplicată muncă neremunerată în folosul comunității sau pedeapsă condiționată. Concretizează ca, totuși dorește să-i fie aplicată pdeapsă condiționată.

Cu privire la analiza probelor.

Instanța subliniază că urmărirea penală în privința inculpatului Porcescu Ion a fost pornită și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La acest segment, reieșind din prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza şi probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În continuare, instanţa statuează că chiar dacă inculpatul Porcescu Ion, și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale, acceptate de inculpat *şi anume:*

- *declaraţiile părţii vătămate Leanca Ion Vasili,* din care reiese că locuiește împreună cu familia în s. *****, r. Orhei.

La data de 03 mai 2023, în jurul orei 14^{00}, în timp ce se afla la domiciliu și efectua lucrări de salubrizare în afara gospodăriei în drum, a aranjat pe temelia gardului de la gospodăria ce-i aparține, telefonul mobil de model ”Redmi Note 11 Pro”, cu codul IMEI1: 866797061551325; IMEI2: 866797061551333, în care era inclusă cartela SIM: 068375338, cu valoarea de 6000 lei. La un moment dat, a observat că telefonul mobil lipsește din locul unde a fost aranjat. Îndată a intrat în casă și a efectuat mai multe apeluri telefonice pe numărul de telefon ce îi aparține, însă în zadar, nu a ridicat nimeni. La un moment dat, când a efectuat un apel, telefonul lui s-a conectat și a auzit cum două persoane discutau, una de gen masculin și una de gen feminin. Când a ascultat discursul, a înțeles că persoanele ce au răspuns sunt Porcescu Ion și concubina aceluia Pîrțu Tatiana. Când a auzit cele întâmplate, a apelat la poliție, care au înregistrat apelul lui și s-au deplasat la fața locului, pentru documentarea cazului de furt al telefonului mobil.

A mai indicat că în urma infracțiunii de furt al telefonului mobil de model ”Redmi Note 11 Pro”, cu codul IMEI1: 866797061551325; IMEI2: 866797061551333, în care era inclusă cartela SIM: 068375338, i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, în sumă de 6 000 lei.

La fel, a indicat că, de comiterea infracțiunii îl bănuiește pe Porcescu Ion. ***(f.d. 21);***

- *Declaraţiile martorului Irinuța Lidia Macarie,* din care reiese că la moment locuiește în s. *****, r. Orhei, împreună cu membrii familiei.

La 03 mai 2023, în jurul orei 14^{00}, în timp ce împreună cu soțul Leanca Ion, efectuau lucrări prin grădina gospodăriei, soțul a pus telefonul de model „Xiaomi Redmi”, pe gardul gospodăriei în imediată apropiere cu traseul din localitate. După o perioadă de timp, soțul a dorit să pună telefonul la încărcat, însă nu l-a găsit în locul unde l-a pus anterior. Astfel, a efectuat multiple apeluri pe numărul soțului, însă telefonul era deconectat, iar peste o perioadă de timp a primit un

mesaj pe faptul că telefonul a devenit disponibil, motiv din care, a mai telefonat odată. La apel s-a răspuns, însă nu a vorbit nimeni, apoi ea a auzit cum două persoane discutau și a ascultat discuția aproximativ jumătate de oră. Respectiv o persoană de gen feminin a ridicat telefonul și a spus să meargă să preia telefonul în satul Jeloboc, r-nul Orhei. Ulterior, s-au deplasat în satul Jeloboc, r-nul Orhei, la o persoană cu prenumele Tatiana, personal nu o cunoaște, care i-a comunicat că concubinul ei Ion a luat telefonul de pe gardul lor și au reîntors telefonul fără careva remușcări. ***(f.d. 22);***

- *Declaraţiile martorului Pîrţu Tatiana Veaceslav,* din care reiese că locuiește în s. Jeloboc, r. Orhei, împreună cu concubinul Porcescu Ion.

La 03 mai 2023, în jurul orei 15^{20}, a ajuns la domiciliu, unde concubinul Ion se afla în stare de ebrietate și avea asupra lui un telefon mobil, care la sigur nu-i aparținea. La întrebarea de unde are telefonul, acela a declarat că l-a câștigat, de unde însă nu i-a spus. La scurt timp, a sunat telefonul și Porcescu Ion a vorbit la telefon, ea însă i-a luat telefonul din mână și a vorbit cu o doamnă, căreia i-a explicat unde să vină pentru a returna telefonul menționat. Astfel, a indicat despre faptul că cet. Porcescu Ion a venit cu telefonul, de unde ea personal nu cunoaște, după care ea l-a returnat. ***(f.d. 23);***

- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 mai 2023 și tabelul fotografic* prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, și anume adiacentul gospodăriei ce aparține lui Leanca Ion Vasili, amplasată în s. *****, mun. Orhei. ***(f.d. 07, 08-09);***

- *Procesul-verbal de ridicare din 04 mai 2023,* prin care de la Porcescu Ion Lucian, a fost ridicat un telefon mobil de model ”Redmi Note 11 Pro”, cu codul IMEI 1: 866797061551325; IMEI 2: 866797061551333. ***(f.d. 24, 25);***

- *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 10 mai 2023 și tabelul fotografic,* prin care a fost examinat telefonul mobil de model ”Redmi Note 11 Pro”, cu codul IMEI 1: 866797061551325; IMEI 2: 866797061551333. ***(f.d. 27, 28-30);***

-*Cprpul delict:* telefonul mobil de model ”Redmi Note 11 Pro”, cu codul IMEI 1: 866797061551325; IMEI 2: 866797061551333, recunoscut *drept corp delict la cauza penală prin ordonanța din 10 mai 2023 și anexat la cauza penală.* ***(f.d. 26);***

- Prin ordonanța din 10 mai 2023, la solicitarea părții vătămate Leanca Ion Vasili, i-a fost restituit acestuia corpul delict: telefonul mobil de model ”Redmi Note 11 Pro”, cu codul IMEI 1: 866797061551325; IMEI 2: 866797061551333***.(f.d 32);***

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanță în sarcina inculpatului.

Conform ordonanței de punere sub învinuire din 25 mai 2023 (f.d.56), dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul Porcescu Ion a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal.

Reieșind din prevederile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi din art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Instanța subliniază că vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii aparține părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Totodată, Curtea europeană a drepturilor omului, în jurisprudența sa, statuează că, principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconceptă că inculpatul a săvârșit fapta incriminată, sarcina probei revine acuzării şi orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc pentru a-i oferi ocazia să își pregătească şi să îşi prezinte apărarea în mod corespunzător – şi de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declaraţie de vinovăţie (Barberà, Messegué şi Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97). Prezumţia de nevinovăţie este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15).

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Corespunzător art. 100 alin. (4) din același cod, toate probele administrate în cauza penală urmează a fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În lumina prevederilor citate, instanța subliniază că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. În privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

În continuare, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Corespunzător cu prevederile art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Astfel, în contextul constatărilor relevate mai *sus,* instanța reiterează și prevederile art. 101 al.(3); (4) din Codul de procedură penală, conform căruia nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Prin justificarea probelor expuse prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi suficienței acestora în coroborare cu declarațiile inculpatului administrate în ședința de judecată și a probelor administrate în faza urmăririi penale, instanța de judecată ajunge la concluzia că vina lui Porcescu Ion pentru comiterea acțiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în ședința de judecată prin prisma probatoriului administrat în faza urmăririi penale.

Urmare a aprecierii şi analizei probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a prezentei cauze, instanța concluzionează, că acțiunile inculpatului Porcescu Ion întrunesc pe deplin semnele faptei infracționale încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, *după indicii calificativi*: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de judecată reține faptul că, infracțiunea prevăzută de art. 186 din Codul penal, este plasată de către legiuitor în Capitolul VI, adică infracțiuni contra patrimoniului.

La caz, se reține *că obiectul juridic special al infracţiunii analizate are un caracter complex:*

Obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. 186 Cod penal, îl formează relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art.186 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în sustragerea bunului, 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, 4) modul ascuns al comiterii infracțiunii.

La lit. d) alin. (2) art. 186 Cod penal se stabilește răspunderea pentru infracțiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrşită cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Potrivit teoriei și practicii judiciare prin *„sustragere”* se înțelege luarea ilegală şi gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârşită în scop acaparator.

Așa cum rezultă din alin. (2) art. 126 Cod penal, *caracterul considerabil* al daunei cauzate se stabileşte luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la alin. (2) art. 186 Cod penal se caracterizează, în primul rînd, prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. Pentru calificarea faptei conform normei în cauză, este obligatorie prezenţa scopului de cupiditate. Scopul de cupiditate reprezintă anticiparea în conştiinţa făptuitorului a stăpînirii sale definitive asupra bunurilor luate, cînd el va avea posibilitatea de a poseda, a folosi şi a dispune de aceste bunuri ca şi cum ele ar fi ale lui proprii.

Subiect al infracţiunii de furt în forma agravată poate fi orice persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 14 ani.

În cazul de față, se constată că, inculpatul *Porcescu Ion* întrunește semnele subiectului infracțiunii, prevăzute de art. 186 alin. (2) lit d) din Codul penal.

Intenția inculpatului *Porcescu Ion*, se demonstrează atât prin declarațiile acestuia, declarațiile martorilor cât și din circumstanțele obiective, constatate prin mijloacele de probă administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, care denotă cert faptul că acesta, acţionând în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns, de pe temelia gardului de la gospodăria ce aparține lui Leanca Ion Vasili, amplasată în s. *****, mun. Orhei, un telefon mobil de model ”Redmi Note 11 Pro”, cu codul IMEI 1: 866797061551325; IMEI 2: 866797061551333, în care era inclusă cartela SIM nr. 068375338, în valoare de 6 000 lei, ce aparține lui Leanca Ion Vasili, cu cauzarea părţii vătămate unei daune materiale în proporții considerabile.

Astfel, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată stabileşte şi, de asemenea, este convinsă că fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul a avut loc şi că această faptă a fost săvârşită anume de Porcescu Ion, faptă care întruneşte elementele infracţiunii

şi care este prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, pentru care şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus unei pedepse penale.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Articolul 364[1] alin.(8) Cod de procedură penală statuează că, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

La caz, componența de infracțiune prevăzută de art. **186 alin. (2) lit. d) Cod penal**, *prevede pedeapsa cu* amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Concomitent, instanța de judecată reține că, inculpatul Porcescu Ion a solicitat examinarea cauzei în condițiile normei art. 364[1] din Codul de procedură penală a RM.

Astfel, în condiţiile art. 364[1] alin. (8) CPP RM, se stabilește noua limită de pedeapsă minimă și maximă care este*: amendă de la 487,5 pînă la 1012,5, muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 ore pînă la 160 ore şi închisoare de la 3 luni pînă la 2,7 ani.*

Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este una *mai puțin gravă*.

Din acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

Analizând în cumul aceste circumstanţe, vârsta inculpatului, starea socială şi familială, instanţa de judecată reţine, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ţine cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia"

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, instanţa de judecată în conformitate cu art.art.7, 75 Cod penal, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatului.

În speță, privind gravitatea infracţiunii săvârşite instanţa atestă că în conformitate cu prevederile art.16 alin. (3) Cod penal, infracţiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, *se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave.*

La fel, instanța conchide, potrivit probatoriului administrat că, inculpatul este este în relații de concubinaj, are la întreținere 1 copil minor, anterior a fost judecat, nu se află la evidența medicului psihiatru, dar se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza F.10.30. (f.d.35,44,45,55).

În calitate de circumstanţe atenuante în privinţa inculpatului, instanța a stabilit, căința sinceră.

Circumstanţe agravante în privinţa inculpatului instanța, a stabilit comiterea unei infracțiuni de către o persoană anterior condamnată pentru fapte similare.

Reieșind din circumstanțele date cu privire la individualizarea pedepsei, ținând cont de scopul pedepsei penale, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii, de forma vinovăției inculpatului în raport cu urmările prejudiciabile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare*, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă şi proporţională faptei comise de către inculpat*.

Având în vedere, cele expuse, în condițiile art. 364^1 alin. (8) din Codul de procedură penală, instanța de judecată consideră, necesar, de a aplica față de inculpatul *Porcescu Ion*, pedeapsă sub formă de 1 (unu) ani închisoare.

Conform art. 72 alin. (3) Cod penal, ”*În penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puțin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie*”.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1), (2) şi (6) Cod penal dacă, (1) dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită

organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani. Aplicînd condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţămîntul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c[1]) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susţinere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanţă; f) să participe la programe probaţionale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

Instanța de judecată accentuează că aplicarea prevederilor art. 90 CP – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acestuia. Instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În speță, având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului, ținând cont de prevederile art.75-78 din Codul penal, *instanța de judecată conchide că, este posibilă suspendarea executării pedepsei* cu închisoarea stabilită inculpatului *Porcescu Ion*, pe o perioada de probațiune *de 1 (un) an,* cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i-a fost acordată, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății şi va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată reiterează că durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, iar prin urmare reeducarea condamnatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale şi inclusiv al celei generale va fi atins şi în condițiile descrise anterior.

Totodată, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) lit.a) din Codul penal, consideră necesar și util ca în cazul dat, față de inculpatului *Porcescu Ion*, să fie stabilită obligațiunea ca, în perioada de probațiune să nu-şi

schimbe domiciliul fără consimțământul organului care exercită controlul asupra comportării celui condamnat.

Instanţa de judecată, potrivit prevederilor art. 90 alin. (9)-(11) Cod penal informează condamnatul că în cazul în care el, în decursul perioadei de probaţiune, va încălca în mod sistematic obligaţiile stabilite sau ordinea publică, fiind supus răspunderii contravenţionale, instanţa de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celui condamnat cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi va trimite condamnatul pentru a executa pedeapsa stabilită.

Aşadar, instanța statutează că, termenul pedepsei stabilit inculpatului şi modalitatea de executare a acesteia, este individualizată în aşa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Măsura preventivă

În conformitate cu prevederile art.395 alin. (1) pct.4), 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția despre computarea reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul până la darea sentinței se afla în stare de arest, precum și dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită *sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.*

Corespunzător materialelor cauzei penale, în privința lui Porcescu Ion nu a fost aplicată nici o măsură preventivă.

Prin urmare, avînd în vedere că instanța a dispus aplicarea pedepsei închisorii cu suspendarea executării pedepsei, *instanţa va dispune aplicarea faţă de inculpatul Porcescu Ion, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, pînă la definitivarea sentinţei.*

Acțiunea civilă.

***În conformitate cu articolul 385 alin. (1) Cod de procedură penală*, l**a adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

10) dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă;

11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă;

Conform art. 387 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

La caz, prin ordonanța din 10.05.2023, Leanca Ion Vasilii a fost recunoscut în calitate de parte civilă (f.d.19).

Astfel, atît în cadrul urmăririi penale, cît și în ședința de judecată, deși părțiii vătămate Leanca Ion, i-a fost explicat dreptul de înainta acțiune civilă privind încasarea prejudiciului cauzat în rezultatul comiterii infracțiunii, pînă la închiderea cercetării judecătorești nu a fost înaintată acțiune civilă.

În speță, instanța explică lui Leanca Ion că este în drept ulterior pronunțării sentinței și definitivării acesteia să adreseze împotriva inculpatului acțiune civilă în instanța de drept comun, dacă va considera de cuviință.

***Corpurile delicte*:**

Potrivit art. 385 şi 397 pct. 3) și 5) Cod de procedură penală, *dispozitivul sentinţei de condamnare precum și a celei de achitare,* pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la corpurile delicte și dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Astfel, conform ordonanței de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 10.05.2023 (f.d.26), a fost recunoscute în calitate de corp delict: telefonul mobil de model Redmi Note 11PRO, cu codul IMEI1:866797061551325; IMEI2:866797061551333; în care era instalată cartela SIM:068375338, ce aparţine cet. Leanca Ion, care ulterior au fost restituite prin ordonanța din 10.05.2023 privind restituirea corpurilor delicte proprietarului și anume, părții vătămate (f.d.32), la definitivarea prezentei sentințe, urmează de lăsat la dispoziția proprietarului.

Cheltuieli judiciare

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Instanța reține că în cadrul examinării speței, nu au fost solicitate cheltuieli judiciare.

În temeiul celor elucidate şi expuse, călăuzindu-se de art. 340, art. 364[1], art. 384-385, art. 389, art. 392-395 şi art. 397 CPP, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Porcescu Ion Lucian se recunoaşte vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal şi în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 CPP, i se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei cu închisoare, stabilită lui ***Porcescu Ion Lucian***, prin prezenta sentinţă, se suspendă condiţionat pe un termen de probă de 1 **(unu) an**, dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) lit. a) din Codul penal, în perioada de probaţiune, ***Porcescu Ion Lucian***, se obligă:

- să nu-şi schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent;

În temeiul art. 261 Cod de Executare, exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei, inclusiv respectarea stricteții stabilite de instanța de judecată pe perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei se va asigura de către organul de probaţiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul lui ***Porcescu Ion Lucian***.

Se aplică în privința inculpatului ***Porcescu Ion Lucian*** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, până la definitivarea prezentei sentinţei.

Corpul delict: telefonul mobil de model Redmi Note 11PRO, cu codul IMEI1:866797061551325; IMEI2:866797061551333; în care era instalată cartela SIM:068375338, ce aparține cet. Leanca Ion, a fost restituit prin ordonanța din 10.05.2023 proprietarului și anume, părții vătămate Ion Leanca, la definitivarea prezentei sentințe, urmează de lăsat la dispoziția proprietarului.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

Sentinţa poate fi atacată la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Orhei, Sediul central în termen de 15 zile de la pronunţare.

Sentința integral pronunțată la 23.06.2023.

Preşedintele şedinţei, judecător (semnătura) Viorica Severin
Copia corespunde originalului, judecător Viorica Severin